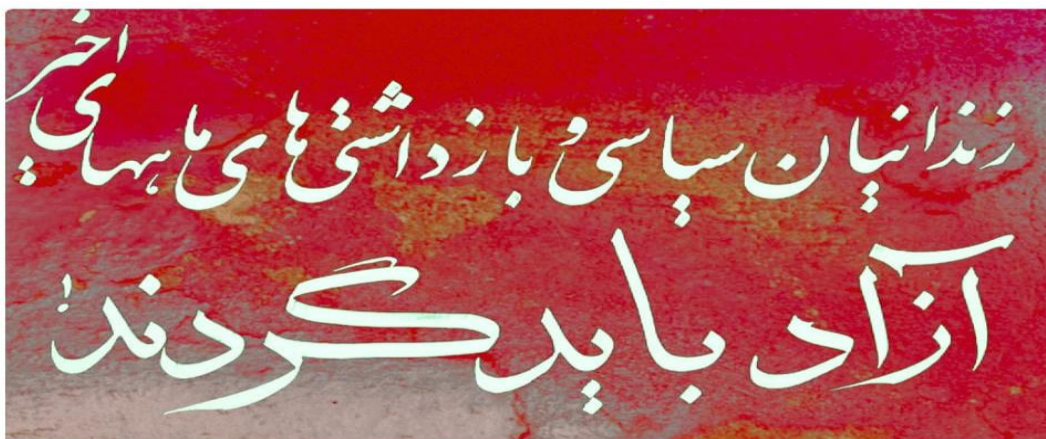

یادداشت روزانه (نمره بیست و یکم)

امیرجوهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

جان زندانیان سیاسی در خطر است. باید یکپارچه در مقابل رژیم ترور و جنایت برای لغو احکام اعدام و برای آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی در خیابان‌ها مانند. دستگاه بیدادگری فوه قضائیه، به خیال خام خویش و برای ایجاد وحشت عمومی در دل جامعه، چندی پیش اعلام کرده: تاکنون برای ۲۵ پرونده در کرمان، ۸۹ پرونده در سمنان، ۱۱۹ نفر در زنجان، ۱۰۵ پرونده در خوزستان، ۵۵ نفر در قزوین، ۱۱۰ نفر در کردستان، ۳۱۵ نفر در تهران و ۲۰۱ نفر در استان البرز، کیفرخواست صادر شد و همچنان این روند ادامه دارد. این ارقام تنها گوشه‌ای از بی‌شمار جنایاتی است که از این رژیم سر زده و به بیرون درز کرده است. به یقین ابعاد این شقاوت و بازداشتی‌ها گستردگی بیشتری دارد. چنانچه پیشتر پاسدار میراحمدی، معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور به خبرگزاری فارس گفته بود: «از این به بعد دستگیرشدگان صحنه اغتشاشات، تازمان محاکمه دیگری به هیچ وجه آزاد نخواهند شد و دادگاه‌های آن‌ها به سرعت برگزار می‌شود و احکام بسیار قاطع و بازدارنده‌ای برای آن‌ها صادر خواهد شد»

هم اکنون در پشت دیوار زندان‌های کشور خانواده‌های زیادی چشم‌به‌راه خبری از جوانان بازداشت شده‌ی خویشند. جادارد اعتراضات را در همراهی با آنان و محاصره‌ی زندان‌ها نیز پیش برد. درهای زندان را باید شکست و فرزندان مردم را پیش از "اجرای احکام قاطع" این جنایتکاران آزاد کرد و نجات داد.

در آستانه‌ی همایش جهانی برای مبارزه جهت آزادی بی قید و شرط همه‌ی زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران و از جمله «توماس صالحی» رپر مردمی که تحت شدیدترین شکنجه‌هاست، باید به شکل همه جانبه‌ای به حمایت از این شعار در جای جای جهان برآمد. جنبش آزادیخواه‌ی مردم ایران با همه‌ی قدرت در حال پیشروی است و سرباز ایستادن ندارد همچنان در خیابان اعتراض خود را پی می‌گیرد، هر چه بیشتر مورد پشتیبانی و حمایت قرار دهیم، می‌تواند در اشکال تازه و بدیعی متناسب با روند پیشروی جنبش موجب ارتقاء آن شود.

امروز همچون روزهای گذشته، برای آزادی همه‌ی زندانیان سیاسی و عقیدتی بایستی تلاش بی وقفه و روزی‌به‌روزیه وسعت جهان دیده شده که همه و همه نگران جان زندانیان سیاسی و موج وسیع دستگیری‌ها در پهنه‌ی خیابان‌ها، و حمله به پستوی خانه‌های مردم و دستگیری پشت دستگیری و پروپیمان شدن زندان‌ها و بازداشتگاه‌های موقت در ایجاد سوله‌های بیابانی هستند. با توجه به این موج گسترده‌ی بازداشت‌ها، بیش از هر موقعی شعار «زندانی سیاسی آزاد باید گردد» را در کنار مطالبه‌ی «آزادی بازداشت شدگان» جنبش آزادیخواه‌ی مردم، می‌بایست به خواسته‌ی اساسی اعتراض‌های خیابانی مبدل کنیم!

فراموش نمی‌کنیم که طی این پنجاه روز از خیابان تازندان، از مدارس تا دانشگاه‌ها، از زندانی به زندان دیگر، از جمعه‌های خونین بلوچستان تا ترور حرم شاهچراغ، چه بر سر مردم بی دفاع آورده‌اند. دیده‌ایم «سربازان سپاه سیاهی» و «سرداران» و «بسیجیان»، چگونه حیدر حیدر گویان، جوان کُشی و کودک کُشی راه انداخته‌اند، به همانگونه که پیشتر در منابر از عدل علی یاد می‌کردند و هزاران هزار میلیارد از ثروت و منابع مردم راتحت عنوان بیت‌المال دزدیدند. دستگاه امنیت به طور یقین از میزان دستگیری‌ها، زخمی‌ها در همه جای کشور خبر دارد، ولی بروز نمی‌دهند؛

ولی هر آنگاه که فرصت کنند به سراغ خانواده‌ها می‌روند، تهدید می‌کنند، راه ورود به آرامستان‌ها را می‌بندند و مراسم چهل‌م را بهم می‌ریزند؛ ولی تا به امروز حاکمیت با همه سبوعیت و ددمنشی که از خود نشان داده است، نتوانسته مانعی در راه اجرای این مراسم چهل‌م‌ها ایجاد کند.

کانون نویسندگان ایران در اطلاعیه‌ی اخیر خود نوشته است: «... در این مدت حاکمیت بسیاری را کشته، بسیاری دیگر را در خیابان، خانه، مدرسه، دانشگاه و محل کار بوده و همه‌ی امکانات خود را برای ارباب و تحریف افکار عمومی به کار بسته است. بیش از چهل روز است که فضای مجازی، همچون خیابان، بازتاب سرکوب حکومتی و نیز مبارزه و مقاومت مردمی است...» (۱) و همچنین با خبر از ادامه‌ی سرکوب نویسندگان، شاعران و مترجمان آورده است: «بیش از ۴۰ روز از قتل مهسا (ژینا) امینی و آغاز جنبش آزادی‌خواهی مردم ایران می‌گذرد. در این مدت زنان و مردم ایران دوشادوش هم ایستاده‌اند و هر لحظه بردامنه‌ی این جنبش آزادی‌خواهانه افزوده‌اند. حاکمیت نیز از نخستین روز این جنبش، دست‌به‌کار سرکوب و کشتار شده است و در این میان سرکوب نویسندگان، شاعران و مترجمان نیز بی‌وقفه ادامه داشته است...» (۲) همچنین جمعی از زندانیان زندان اوین در بیانیه‌ی یادآور شده‌اند: «... در چنین شرایطی، سرکوب زندانیان و به خاک و خون کشیده شدن آنان در «شنبه سیاه اوین» نشان داد که حکومت حتی از پژواک صدای اعتراض مردم در زندان نیز هراسان است. تا جایی که با به میدان آوردن تمام قوای سرکوب‌گر خود (نیروهای یگان ویژه، گارد زندان، نیروهای لباس شخصی و کارمندان مسلح شده‌ی زندان) و با بکارگیری بیشترین ادوات سرکوب (باتوم، شوکر، گاز اشک‌آور، گلوله‌ی ساچمه‌ای و گلوله‌ی جنگی) به مقابله با زندانیان روی می‌آورد. اگرچه یک سوی صحنه، تصویر قلع و قمع زندانی بی‌دفاع بندهای ۷ و ۸ طی ساعات متمادی تا بامداد روز یک شنبه بود اما آن سوی دیگر، ایستادگی آنان را نشان می‌دهد که همراهی سایر بندها و سرکوب متعاقب آنها را به دنبال داشت...» (۳) با توجه به موارد یادشده، هنوز خیل وسیع بازداشت شدگان ماه‌های اخیر به شکل گمنام باقی مانده و هیچ فهرستی از نام و نشان آن‌ها در دست نیست. از اینرو یافتن نام و نشانی‌های آنان کمک بزرگی برای رهایی‌شان از چنگال بی‌رحم بیدادگاه‌های دستگاه قضایی کشور است. در این میان وظیفه سترگ همه آزادی‌خواهان، روشنفکران، نویسندگان و فعالان سیاسی مدافع حقوق مردم در درون ایران، برجسته کردن مطالبه‌ی «آزادی زندانیان سیاسی و عقیدتی» و «آزادی بازداشت شدگان ماه‌های اخیر» به صورت اصلی‌ترین خواسته‌ها در کنار سایر شعارهای اساسی در تظاهرات هرروزه در سطوح مختلف؛ چه در مدارس، دانشگاه‌ها، در بین معلمان و کارگران و سایر کنشگران اجتماعی داخل کشور و در برون مرز است.

نیروی‌مان را به میدان آوریم و جهان را از این همه جنایت و کشتار بی‌وقفه آگاه سازیم تا رژیم سفاک و ددمنش و خونریز اسلامی را که حتی از کشتن کودکان و جوانان پروایی ندارد، در تمامی مجامع بین‌المللی و افکار عمومی جهان رسوا و در تنگنا قرار داده و وادار به پاسخگویی کنیم. این همنوایی درون کشور و برون مرز، می‌تواند به نیرویی بازدارنده بدل شده و جهان را از بیرحمی این نظام بیش از پیش آگاه سازد. این چنین باد!

شنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۱ برابر با ۰۵ نوامبر ۲۰۲۲

پی‌نوشت‌ها:

۱) <https://telegra.ph/%D8%A8%DB%8C%D8%A7%D9%86%DB%8C%D9%87-11-02>

۲) <https://telegra.ph/%D8%AE%D8%A8%D8%B1-11-03-4>

۳) <https://www.akhbar-rooz.com/176650/1401/08/07/>

<http://karegari.com/>